

Arrestnummer
1 1584 / 2024
Repertoriumnummer
2024 / 5356
Datum van uitspraak
17 oktober 2024
Rolnummer
Notitienummer parket-generaal
2023/VJ11/514

- ☐ Registreerbaar
- ☒ Niet registreerbaar

Hof van beroep Brussel

Arrest

15e kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

- 2023/VJ11/514

De zaak van het openbaar ministerie tegen :

, RRN , geboren
, Belgische nationaliteit, wonende te
zowel in eigen naam als namens de nalatenschap van
, RRN geboren , en overleden
, bij leven laatst wonende te

beklaagde,
aanwezig en bijgestaan door meester , advocaat te

1. TELASTLEGGINGEN

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A optrekken of plaatsen van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, namelijk (omschrijving misdrijf).

(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te in de periode van 1 januari 2019 tot en met 23 lull 2019
door ,

- een paardenstal in hout te hebben opgetrokken op een betonnen vloerplaat met een omvang van 4m op 6,50m en 2,70 m hoog
- een metalen tentconstructie met groen zeildoek te hebben opgericht met een omvang van 4m op 4m

B functioneel samenbrengen van materialen tot constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, namelijk (omschrijving misdrijf).

(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, b), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te in de periode van 1 januari 2019 tot en met 23 juli 2019
door ,

- een paardenstal in hout te hebben opgetrokken op een betonnen vloerplaat met een omvang van 4m op 6,50m en 2,70 m hoog
- een metalen tentconstructie met groen zeildoek te hebben opgericht met een omvang van 4m op 4m

C afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, namelijk (omschrijving misdrijf).

(art. 4.1.1., 3°, 6°, 9° en 12°, 4.2.1., 1°, c), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te in de periode van 1 januari 2019 tot en met 23 juli 2019
door ,

een paardenstal in hout te hebben opgetrokken ter vervanging van een oudere constructie.

2. BESTREDEN BESLISSING

Er werd hoger beroep ingesteld:

- door de beklaagden op 29 maart 2023,
- door het openbaar ministerie op 30 maart 2023,

tegen het vonnis, na tegenspraak gewezen op 1 maart 2023 door de correctionele rechtbank van eerste aanleg te Leuven, kamer C5, waarbij beslist werd:

"OP STRAFGEBIED

De rechtbank:

- *Verklaart de feiten van tenlasteleggingen A tot C bewezen.*
- *Veroordeelt tot het betalen van een geldboete van 800 euro, zijnde 100 euro verhoogd met 70 opdecimen, met een vervangende gevangenisstraf van 8 dagen bij niet betaling.*
- *Veroordeelt ook tot het betalen van:*
 - *een bijdrage van 200 euro aan het fonds voor de hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders;*
 - *een bijdrage van 24 euro aan het fonds voor juridische tweedelijsbijstand;*
 - *een vergoeding van 58,24 euro voor de beheerskosten in strafzaken;*
 - *de kosten van de strafvordering, hoofdelijk met voorlopig begroot op 296,96 euro.*

De rechtbank:

- *Verklaart de feiten van tenlasteleggingen A tot C bewezen.*
- *Veroordeelt tot het betalen van een geldboete van 800 euro, zijnde 100 euro verhoogd met 70 opdecimen, met een vervangende gevangenisstraf van 8 dagen bij niet betaling.*
- *Veroordeelt ook tot het betalen van:*
 - *een bijdrage van 200 euro aan het fonds voor de hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders;*

- o een bijdrage van 24 euro aan het fonds voor juridische tweedelijnsbijstand;
- o een vergoeding van 58,24 euro voor de beheerskosten in strafzaken;
- o de kosten van de strafvordering, hoofdelijk met _____, voorlopig begroot op 296,96 euro.

HERSTELVORDERING

De rechtbank:

- Veroordeelt _____ tot het herstel in de oorspronkelijke toestand van de weide gelegen aan _____ (kadastraal gekend onder _____) meer bepaald het afbreken van de paardenstal en de tentconstructie die zich in natuurgebied bevinden, inclusief vloerplaat en fundamente, het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde, het inzaaien met gras en het verwijderen van de afbraakmaterialen van het terrein.
- Zegt voor recht dat een dwangsom zal worden verbeurd van 100 euro per dag vertraging in de naleving van deze veroordeling, te rekenen vanaf het verstrijken van een termijn van 6 maanden na de betekening van dit vonnis
- Machtigt de stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen van _____ om ambtshalve in de uitvoering van de herstellvordering te voorzien indien _____ de herstelmaatregel niet binnen de gestelde termijn hebben uitgevoerd.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan."

3. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het hof heeft op de rechtzitting van 19 september 2024 de beklaagde en haar advocaat in hun verweer gehoord.

Het hof verwijst wat de procedure betreft voor het overige naar de processen-verbaal van de openbare terechtzittingen.

4. BEOORDELING

- **Procedureel**

1. Op de zitting van 19 september 2024 heeft de advocaat van de beklaagde verzocht om de behandeling van de zaak uit te stellen, omdat zij binnen korte termijn zou verhuizen. De paarden die op dit ogenblik gebruik maken van de paardenstal die (mede) het voorwerp uitmaakt van de strafvordering, zouden dan elders worden ondergebracht. De beklaagde heeft een onderhandse koopovereenkomst overgelegd waaruit blijkt dat zij inmiddels een woning met boomgaard en paardenstal heeft aangekocht te

De feiten waarvoor de beklaagde wordt vervolgd hebben plaatsgevonden op een tijdstip gedurende de periode vanaf 1 januari 2019 tot en met 23 juli 2019 in Huldenberg. Dat de beklaagde van plan is om binnen korte termijn te verhuizen en dat zij haar paarden dan elders zal onderbrengen, staat los van de feiten waarvoor zij thans vervolgd wordt. Ook een mogelijke verkoop van het perceel waarop de strafvordering betrekking heeft, is niet dienstig voor de strafrechtelijke beoordeling van deze feiten.

Er is evenmin aanleiding om de behandeling van de herstellvordering op te schorten. De noodzaak tot herstel vloeit voort uit de strafrechtelijk sanctioneerbare toestand die de beklaagde in het leven heeft geroepen. Ook na een mogelijke verkoop blijft de herstellplicht, die een zakelijke werking heeft, onverminderd van toepassing. Overigens wordt hieronder aan de beklaagde een voldoende lange termijn verleend om de herstelmaatregelen uit te voeren.

2. De beklaagde is blijkens een akte van overlijden De strafvervolgning is bijgevolg met toepassing van artikel 20, eerste lid van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering vervallen ten aanzien van de beklaagde .

3. De hogere beroepen van de beklaagde en van het openbaar ministerie zijn tijdig en naar de vorm regelmatig ingesteld en, gelet op de tijdig ingediende grievenformulieren en de verzoekschriften in hoger beroep, niet vervallen.

Het hoger beroep van beklaagde is blijkens het grievenformulier dat zij heeft neergelegd gericht tegen haar schuldigverklaring aan de feiten van de telastleggingen, tegen de uitgesproken straf en tegen de beslissing over de herstellvordering (*“constructie niet vergunningsplichtig/ schending evenredigheidsbeginsel – niet strijdig met de goede ruimtelijke ordening”*).

Het hoger beroep van het openbaar ministerie is een volgheroep en is eveneens gericht tegen de uitgesproken straf.

4. De dagvaarding werd overgeschreven op het kantoor rechtszekerheid te onder referte nr.
5. De strafvordering is niet verjaard.

Op 28 april 2024 is de Wet strafprocesrecht I van 9 april 2024 in werking getreden. De bepalingen van die wet die de verjaring betreffen, zijn onmiddellijk van toepassing op de strafvordering die op die datum nog niet was verjaard.

Krachtens artikel 21 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, zoals gewijzigd, verjaart de strafvordering voor een misdaad strafbaar met meer dan vijf jaar tot ten hoogste twintig jaar opsluiting of hechtenis nu door verloop van vijftien jaar en voor een wanbedrijf door verloop van tien jaar.

De verjaringstermijnen blijven ongewijzigd indien de straf wordt verminderd of gewijzigd wegens verzachtende omstandigheden (derde lid van dezelfde bepaling).

Krachtens artikel 23 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, zoals gewijzigd, loopt de verjaringstermijn van de strafvordering niet meer vanaf de dag van de aanhangigmaking van de strafvordering voor de correctionele rechtbank.

Er moet worden onderzocht of de strafvordering tegen beklaagde overeenkomstig de oude bepalingen van vóór de wetswijziging is verjaard vóór de inwerkingtreding op 28 april 2024 van het nieuwe verjaringsstelsel.

Indien de strafvordering nog niet verjaard was op 28 april 2024, dan loopt, krachtens de aangehaalde nieuwe bepalingen, de verjaringstermijn niet meer vanaf de dag van de aanhangigmaking van de strafvordering voor de correctionele rechtbank en is de strafvordering tegen beklaagden niet verjaard.

De feiten van elk van de telastleggingen zijn gesitueerd op een tijdstip gedurende de periode vanaf 1 januari 2019 tot en met 23 juli 2019. De verjaringstermijn van vijf jaar die vóór 28 april 2024 van toepassing was, is bijgevolg vanaf 23 juli 2019 beginnen lopen. Deze termijn werd gestuit door de dagvaarding om te verschijnen voor dit hof die op 31 juli 2023 aan de beklaagde werd betekend. De strafvordering was bijgevolg nog niet verjaard op 28 april 2024, en is ook op dit ogenblik niet verjaard.

6. Er is geen reden om ambtshalve andere grieven aan te voeren over de in artikel 210, tweede lid, Wetboek van Strafvordering opgesomde punten.

7. Voor wat betreft de herstellvordering stelt het hof vast dat de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering op 18 september 2020 een positief advies heeft verleend.

- **Beoordeling op strafgebied**

8. De stedenbouwkundige inbreuken waarvoor de beklaagde wordt vervolgd, zijn gesteund op vaststellingen van de verbalisant ruimtelijke ordening in opdracht van het departement Omgeving van de Vlaamse overheid.

De beklaagde voert in haar laatste conclusie aan dat deze vaststellingen enkel mogelijk waren door het perceel dat het voorwerp uitmaakt van deze vaststellingen te betreden vanaf de straatzijde. Dit zou blijken uit het feit dat de afmetingen van de stal en van de tentconstructie werden opgemeten. De verbalisant beschikte voor deze vaststellingen niet over een machtiging van de bevoegde rechter, en zou zich daarom te buiten zijn gegaan aan 'woonstschennis'. De vaststellingen zouden om deze reden nietig zijn, en de strafvordering zou daarom niet ontvankelijk zijn ingesteld.

Het hof volgt deze redenering niet.

Artikel 6.2.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hieronder kortweg VCRO) bepaalt wat volgt:

De agenten, officieren van de gerechtelijke politie en de verbalisanten ruimtelijke ordening hebben toegang tot de bouwplaats en de gebouwen om alle nodige opsporingen en vaststellingen te verrichten.

Als deze verrichtingen de kenmerken van een huiszoeking dragen, mogen ze alleen worden uitgevoerd op voorwaarde dat de politierechter daarvoor een machtiging heeft verstrekt.

In deze zaak is niet aangetoond dat de vaststellingen zijn gebeurd door "verrichtingen" met "de kenmerken van een huiszoeking". De foto's die zijn gevoegd bij de processen-verbaal die werden opgesteld door de bevoegde verbalisant zijn zeer duidelijk genomen vanaf de belendende percelen, en niet vanaf het perceel van de beklaagde. De constructies zijn ook duidelijk zichtbaar op luchtfoto's van Geopunt Vlaanderen, die eveneens zijn gevoegd bij het strafdossier.

Uiteraard is het feit dat de maten van de constructies door de verbalisant werden vermeld geen aanwijzing dat hij het bedoelde perceel onrechtmatig zou hebben betreden. Het is een feit van algemene bekendheid dat het materieel perfect mogelijk is om een constructie op te meten vanop afstand, onder meer door gebruik te maken van geëigende, algemeen gebruikelijke, (laser)meetapparatuur,

door opmetingen te verrichten aan de hand van digitaal beschikbare kaartgegevens, of zelfs door een eenvoudige toepassing van de regels van de driehoeksmetkunde. Het was niet nodig om het bedoelde perceel daarvoor te betreden.

Geheel ten overvloede wijst het hof erop dat hoe dan ook niet is voldaan aan de voorwaarden van artikel 32 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering om te besluiten tot de nietigheid van (beweerdelijk) onregelmatig verkregen bewijselementen. De bij artikel 6.2.4 van de VCRO voorgeschreven vormvoorwaarden zijn niet voorgeschreven op straffe van nietigheid, de aangevoerde (maar niet bewezen) onrechtmatigheid tast de betrouwbaarheid van het bewijs niet aan, en het gebruik van het bewijs is niet in strijd met het recht op een eerlijk proces, nu de beklaagde zich ten volle heeft kunnen verdedigen, bijvoorbeeld door foto's over te leggen waaruit zou blijken dat de constructies in werkelijkheid niet aanwezig waren. Het hof stelt wat dit betreft overigens vast dat de beklaagde in haar conclusie het bestaan van de tentconstructie en de paardenstal op haar perceel niet als dusdanig lijkt te betwisten. Bovendien blijkt het optrekken van de bedoelde constructies gedurende de incriminatieperiode ook uit andere objectieve bewijselementen dan de vaststellingen van de verbalisant ter plaatse, met name de gedateerde luchtfoto's van Geopunt Vlaanderen.

9. Uit de bedoelde vaststellingen blijkt dat beklaagde gedurende de incriminatieperiode zonder de vereiste omgevingsvergunning een houten paardenstal en een metalen tentconstructie heeft opgetrokken of laten optrekken op een weide aan op een perceel kadastraal gekend als De paardenstal vervangt een oudere constructie (schuilhok). Zowel de paardenstal als de tentconstructie zijn voor het eerst te zien op luchtfoto's van Geopunt Vlaanderen van 23 juli 2019. De melding van de bedoelde constructies door een buur dateert van 10 april 2019, zodat aangenomen moet worden dat de feiten die het voorwerp uitmaken van elk van de telastleggingen zich hebben voorgedaan op een tijdstip gedurende de periode tussen het begin van 2019 en 23 juli 2019.

De plaats waar de constructies werden opgetrokken bevindt zich volgens het gewestplan zoals vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 april 1977, in natuurgebied.

Het hof acht de feiten van de onderscheiden telastleggingen op grond van deze vaststellingen bewezen.

10. Beklaagde voert aan dat in werkelijkheid geen omgevingsvergunning vereist was voor de vervanging van het 'schuilhok' voor paarden, dat een 'noodzakelijke' constructie is voor het houden van paarden. Ook voor de tentconstructie zou volgens de beklaagde geen vergunning nodig zijn,

omdat het een verplaatsbare en wegneembare constructie betreft waarvoor een vrijstelling van vergunning van toepassing is.

Het hof volgt deze redenering niet.

Geen enkele decretale of reglementaire bepaling stelt het oprichten of vervangen van een paardenstal in natuurgebied vrij van het verkrijgen van een omgevingsvergunning, die in beginsel verplicht is met toepassing van de onder de telastleggingen vermelde bepalingen van de VCRO. Voor zover als nodig stelt het hof bovendien, zoals de eerste rechter, vast dat uit de luchtfoto's van Geopunt Vlaanderen blijkt dat er voorafgaand aan de constructie van de paardenstal, geen identieke constructie, maar wel een louter schuilhok aanwezig was, dat zich bovendien niet op exact dezelfde plaats bevond.

Ook voor het optrekken van een tentconstructie in natuurgebied is er geen vrijstelling van de principiële vergunningsplicht. De eerste rechter heeft terecht vastgesteld dat de tent geen louter tijdelijke constructie was, aangezien ze werd aangewend voor de opslag van hooi en stro. Volgens artikel 2.1.13° van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 *tot bepaling van stedenbouwkundige handelingen waarvoor geen omgevingsvergunning nodig is*, is een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen niet nodig voor onder meer de volgende handelingen in, aan en bij hoofdzakelijk vergunde of vergund geachte woningen:

het plaatsen van één verplaatsbare inrichting die voor bewoning kan worden gebruikt, zoals één [...] tent, niet zichtbaar vanaf de openbare weg, zonder er effectief te wonen.

Deze vrijstelling geldt volgens artikel 2.2 van hetzelfde besluit alleen als is voldaan aan onder meer de volgende (cumulatieve) voorwaarden :

1° de handelingen, vermeld in artikel 2.1, 1° tot 5°, 8° tot en met 9°, 11° tot 14° en 16°, worden volledig uitgevoerd binnen een straal van 30 meter van de betrokken hoofdzakelijk vergunde of vergund geachte residentiële woning of bedrijfswoning; [...]

5° de handelingen, vermeld in art. 2.1, 8°, 11°, 12° en 13° zijn niet gesitueerd in ruimtelijk kwetsbaar gebied, met uitzondering van parkgebied.

De tentconstructie die het voorwerp uitmaakt van de telastleggingen is blijkens het strafdossier gelegen op (veel) meer dan 30 meter (namelijk ongeveer 80 meter) van de woning, en bevindt zich in ruimtelijk kwetsbaar gebied, namelijk natuurgebied, zodat de in het besluit vermelde vrijstelling van vergunningsplicht niet van toepassing is.

De feiten van telastleggingen A, B en C zijn bijgevolg bewezen voor de beklaagde :

11. De door de eerste rechter opgelegde geldboete van 100,00 euro (met 70 opdecimen gebracht op 800,00 euro) is wettig en is gepast, rekening houdend met de aard van de feiten en het (gunstige) strafverleden van de beklaagde.

Eenzijds heeft de beklaagde nog een blanco strafregister. Anderzijds tilt het hof er zwaar aan dat de feiten onvergund plaatsvonden in natuurgebied, waar dit soort constructies niet op zijn plaats is.

De geldboete is noodzakelijk om de beklaagde ervan af te houden om in de toekomst nog dergelijke feiten te plegen en haar ertoe aan te zetten om voortaan de normen die een goede ruimtelijke ordening van de omgeving beogen, na te leven.

12. De beklaagde is terecht veroordeeld tot betaling van :

- de kosten van de strafvordering in eerste aanleg, begroot op 296,96 euro;
- een vaste vergoeding, die thans wordt vastgesteld op 58,90 euro;
- een bijdrage aan het Slachtofferfonds van 200 euro;
- een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 24,00 euro.

Het hof veroordeelt de beklaagde bijkomend tot de kosten van de procedure in hoger beroep.

• ***Beoordeling van de herstellvordering***

13. Zoals al werd vermeld, heeft de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid op 18 september 2020 positief advies verleend over de herstellvordering.

De herstellvordering is bijgevolg ontvankelijk.

14. De eerste rechter heeft terecht herstelmaatregelen opgelegd, meer bepaald de afbraak van de paardenstal en de tentconstructie, inclusief vloerplaat en fundamente, het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde, het inzaaien met gras en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein.

De herstellvordering die ertoe strekt de wederrechtelijke gevolgen van het ten laste gelegde misdrijf te herstellen, is nog steeds gegrond en de wettige en pertinente motieven van de herstellvordering gelden nog steeds.

Artikel 6.3.1 § 1 van de VCRO bepaalt wat volgt:

§ 1. Naast de straf beveelt de rechtbank, ambtshalve of op vordering van een bevoegde overheid, een meerwaarde te betalen en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken. Dat gebeurt, met inachtneming van de volgende rangorde :

1° als het gevolg van het misdrijf kennelijk verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening, het betalen van een meerwaarde;

2° als dit kennelijk volstaat om de plaatselijke ordening te herstellen, de uitvoering van bouw- of aanpassingswerken;

3° in de andere gevallen, de uitvoering van het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand of de staking van het strijdige gebruik.

De beklaagde voert in haar laatste conclusie aan dat de constructies 'niet onverenigbaar' zijn met de goede ruimtelijke ordening, omdat de constructies bestemd zijn voor paarden, omdat zij bovendien gelegen zijn in de onmiddellijke nabijheid van woningen, omdat een van de constructies dient ter vervanging van een voordien reeds bestaande constructie, en omdat de tentconstructie wegneembaar is.

De herstellenvordering is onder meer gemotiveerd als volgt:

"De constructies zijn zonder enige ruimtelijke noodzaak te veel achter de woning ingeplant op een locatie die bijzonder beschermd is als natuurgebied en biologisch waardevol gebied. Het achterste gedeelte van de tuinzone van de woningen hier sluit aan bij een open en uitgestrekt glooiend landschap dat verstoord wordt door de plaatsing van dergelijke constructies. Er zijn weliswaar nog enkele andere dieper gelegen constructies alhier maar dit betreft historische toestanden die al lang bestaan en die geen reden zijn voor een nieuwe vervuiling van het landschap alhier. Het agentschap voor Natuur en Bos kan in uitzonderlijke omstandigheden akkoord gaan met de plaatsing van stallingen in natuurgebied maar dan enkel op voorwaarde dat er sprake is van een tijdelijke stalling/schuilhok en van plaatsing op een geïsoleerde weide. In casu is evenmin aan deze voorwaarden voldaan. Er is geen sprake van een tijdelijke stalling/schuilhok door onder meer de aanwezigheid van een betonnen vloerplaat en evenmin van ligging in een geïsoleerde weide. De constructie is geplaatst in de (verre) achtertuin van betrokkenen. [...]"

Het hof is het eens met deze motivering, die het tot de zijne maakt. De constructies zijn niet gelegen in de onmiddellijke nabijheid van woningen. De woning van de beklaagde bevindt zich blijkens het strafdossier op niet minder dan 80 meter van de woning, terwijl het perfect mogelijk was om de constructies dicht bij de woning in te planten. De constructies bevinden zich bovendien in een open, uitgestrekt glooiend landschap in natuurgebied, zodat het objectief vast staat dat zij visueel

hinderlijk zijn. Het feit dat er zich sinds geruime tijd op naburige percelen nog andere achterin gelegen constructies bevinden die het landschap ‘vervuilen’, heeft niet tot gevolg dat de door de beklaagde opgerichte constructies wél kennelijk verenigbaar zouden zijn met een goede ruimtelijke ordening in natuurgebied. Ook het feit dat de tent wegneembaar is en dat er in het verleden ook al een schuilhok stond op het perceel, heeft niet tot gevolg dat de constructies kennelijk verenigbaar zouden zijn met de goede ruimtelijke ordening. Zoals hierboven al werd besproken, blijkt uit de functie van de tent (opslag hooi en stro) dat het de bedoeling is dat zij ter plaatse permanent aanwezig zou zijn, en was er voorafgaand aan de constructie van de paardenstal (met betonplaat) geen soortgelijke constructie, maar wel een meer bescheiden schuilhok aanwezig, dat zich bovendien niet op dezelfde plaats bevond.

Aangezien het gevolg van het misdrijf niet kennelijk verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening, kan de betaling van een meerwaarde niet worden bevolen. De uitvoering van bouw- of aanpassingswerken zou bovendien kennelijk niet volstaan om de plaatselijke ordening te herstellen.

15. Het herstel in de oorspronkelijke toestand legt in het geheel geen onevenredig zware last op aan de beklaagde in verhouding tot de nagestreefde doelstelling van de vrijwaring van een goede ruimtelijke ordening. De constructies werden onwettig opgericht met het oog op het houden van paarden op een perceel dat daarvoor stedenbouwkundig niet bestemd is. Een perceel gelegen in natuurgebied verdient een bijzondere bescherming. Niets belet(te) de beklaagde om de constructies op te richten dicht bij de woning in woongebied (de ruime tuin gelegen onmiddellijk achter de woning is gesitueerd in woongebied), of om andere percelen te verwerven of te huren die stedenbouwkundig wél geschikt zijn voor het houden van paarden. Zij heeft daarvoor ook meer dan voldoende tijd gehad: reeds op 20 mei 2019 werd een eerste aanmaning gestuurd naar de beklaagde.

16. De beklaagde beroept zich op een schending van het gelijkheidsbeginsel, omdat er verschillende andere constructies voorkomen in de nabije omgeving die toebehoren aan derden, waarvoor kennelijk geen herstelmaatregelen werden bevolen.

Het hof stelt ten eerste vast dat de beklaagde wat deze constructies betreft, behalve enkele foto's, geen gegevens bijbrengt waaruit blijkt dat er sprake zou zijn van een vergelijkbare toestand. Uit de overgelegde stukken blijkt onder meer niet of deze constructies al dan niet werden vergund. Het komt niet aan het hof toe om dit ambtshalve te onderzoeken.

Een aanspraak op gelijke behandeling kan hoe dan ook niet neerkomen op gelijkheid in een onwettige toepassing of overtreding van de regelgeving (vergelijk

onder meer RvS 15 oktober 2002, nr. , ; RvS 23 september 2008, nr.).

Bijgevolg is er geen aanleiding om aan te nemen dat het gelijkheidsbeginsel met voeten zou zijn getreden.

17. De eerste rechter heeft terecht een dwangsom van 100 euro per dag vertraging opgelegd wanneer de herstelmaatregel niet zou worden uitgevoerd binnen de opgelegde termijn, nu er redenen zijn om aan te nemen dat de beklaagde niet vrijwillig zou overgaan tot het herstel, terwijl de onwettige toestand inmiddels reeds meer dan vijf jaar geleden is tot stand gebracht. De opgelegde dwangsom moet de beklaagde ertoe aanzetten het rechterlijk bevel effectief uit te voeren of te doen uitvoeren binnen de opgelegde termijn.

Een termijn van twaalf maanden (in plaats van zes maanden, zoals bevolen door de eerste rechter) voor de uitvoering van het herstel komt gepast en redelijk voor, rekening houdend met enerzijds de tijd waarover de beklaagde sinds de eerste aanmaning reeds heeft beschikt om zich in orde te stellen, maar anderzijds ook met de termijn die de beklaagde nodig heeft om de paarden naar een andere locatie over te brengen. De termijn van twaalf maanden gaat in op de dag na betekening van dit arrest.

18. De eerste rechter heeft de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen gemachtigd om ambtshalve in de uitvoering van de herstelmaatregel te voorzien in de plaats en op kosten van de beklaagde. Het hof bevestigt ook wat dit betreft het bestreden vonnis, met dien verstande dat de machtiging, overeenkomstig de bepalingen van de VCRO, wordt verleend aan de burgemeester van de gemeente Huldenberg en niet aan het college van burgemeester en schepenen (artikel 6.3.4, § 1 eerste lid van de VCRO).

- ***Burgerlijke belangen***

19. De eerste rechter heeft de burgerlijke belangen correct aangehouden. De burgerlijke belangen blijven aangehouden in eerste aanleg.

**OM DEZE REDENEN,
HET HOF,**

RECHTSPREKEND NA TEGENSPRAAK;

Gezien de wetsbepalingen aangehaald in het bestreden vonnis en hoger in dit arrest, alsook de artikelen:

- 24 en 25 van de wet van 15 juni 1935 betreffende het gebruik der talen in gerechtszaken;
- 210 en 211 van het Wetboek van Strafvordering;
- 84 van de Hypotheekwet;

Stelt vast dat de strafvordering ten aanzien van de beklaagde vervallen is door zijn overlijden op

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk.

op strafrechtelijk gebied

Bevestigt het bestreden vonnis, met als enige wijziging dat de vaste vergoeding thans wordt vastgesteld op 58,90 euro.

Veroordeelt de beklaagde bijkomend tot de kosten voor de procedure in hoger beroep, vastgesteld op 114,71 euro.

over de herstellvordering

Bevestigt het bestreden vonnis met dien verstande dat de herstelmaatregel dient uitgevoerd te worden binnen een termijn van twaalf maanden vanaf de betekening van dit arrest en met de wijziging dat de burgemeester (in plaats van het college van burgemeester en schepenen), in geval het arrest niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijn, zelf in de uitvoering ervan kan voorzien, met toepassing van artikel 6.3.4, § 1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

op burgerlijk gebied

Bevestigt het bestreden vonnis.

Beveelt dat dit arrest op de kant van de overgeschreven gedinginleidende akte wordt ingeschreven op de wijze, vermeld in artikel 84 van de Hypotheekwet van 16 december 1851 op kosten van de beklaagde ;

Aldus gevonnist door :

- ,
-

voorzitter,
raadsheer,
raadsheer,

magistraten van de 15de kamer van het hof van beroep te Brussel die aan de beraadslaging hebben deelgenomen en het beraad hebben beëindigd,

en uitgesproken (conform artikel 782 bis Ger. W.) door de dd. voorzitter
, in openbare terechtzitting van **17 oktober 2024** waar aanwezig waren :

- ,
-

voorzitter,
advocaat-generaal,
griffier,